

એ સમથિંગ છે...

એ નહીં આપે જરાયે ભાવ, એ સમથિંગ છે,
તું હવે વાંકો પડી બોલાવ, એ સમથિંગ છે.

કોઈને જોતા નથી એવું જરી ના માનતો,
એમણે કરવો પડે દેખાવ, એ સમથિંગ છે.

વાત દરિયાપારની જાહોજલાલીની કરે,
રેતમાં કાયમ ચલાવે નાવ, એ સમથિંગ છે.

આપને ખાતર એ જન્મ્યા છે આ ભારત દેશમાં,
આપ સૌ ભેગા મળીને ગાવ, એ સમથિંગ છે.

લાગણી ને પ્રેમ ને શ્રદ્ધા નકામું છે બધું,
જાતની સાથે ય ખેલે દાવ, એ સમથિંગ છે.

કાલ ઓચિંતો જરા છાતીમાં દુઃખાવો થયો,
ત્યારથી ભૂલી ગયા છે સાવ, એ સમથિંગ છે.

◆

એ સમથિંગ છે

રોશનીના શહેરમાં

રોશનીના શહેરમાં ચાલીસમાં માળે ઊભી,
એક સૂની યાદ ઝાંખા સાવ અજવાળે ઊભી.

કોણ સમજાવે હવે ત્યાં કોઈ પણ રહેતું નથી,
આંખ ભોળી કાટ ખાતાં બારણે-તાળે ઊભી.

બાદબાકી એજ કરતાતા ખબર પણ ના પડી,
જિંદગી જેની નજરના કોઈ સરવાળે ઊભી.

લોક હકડેઠઠ ઉભુંતું ખેલ જોવા ચોતરફ,
ભૂખ ભૂંડી સાવ ડગમગતી હરણફાળે ઊભી.

ને પછી 'મિસ્કીન' લકવાગ્રસ્ત થઈ ગઈ લાગણી,
શ્વાસ ખાવા ભાગ્યના કોઈ અટકચાળે ઊભી.

વડાલા

જિંદગી તો ઉધાર છે વડાલા,
કેંક મૃત્યુય પાર છે વડાલા.

માત્ર એક જ અનંત છે કિંતુ,
અંત સઘળા અપાર છે વડાલા.

આ બધા સ્વર્ગ-નર્કનાં વર્ણન,
ક્યાં કશામાંય સાર છે વડાલા.

ધ્યાન જેને સદા ગણાવે મન,
એય મનનો વિચાર છે વડાલા.

દૂર આકાશ સમ છવાયો છે,
એ જ કિરતાર પ્યાર છે વડાલા.

થાય સાજા સમાધિ પામે તે,
ટૂંકમાં સૌ બીમાર છે વડાલા.

વાત સુખની છે પાત્રતાની છે,
તીર જે આરપાર છે વડાલા.

◆

એ સમથિંગ છે

સાધો

કોઈ ક્યાં મારનાર છે સાધો,
સર્વ ખુદના શિકાર છે સાધો.

બહાર ડૂબો કે જાતમાં ડૂબો,
ડૂબવું યાદગાર છે સાધો.

વિશ્વ સુંદર છે માણવા જેવું,
ક્યાં કશુંયે અસાર છે સાધો.

સર્વ સીધા સરળ સમય પૂરતા,
સર્વનાં મન ખૂંખાર છે સાધો.

દાવમાં પ્રાણ-મન બધું મૂકે,
ભક્તિ અસલી જુગાર છે સાધો.

પાછા વળી જવાનું

કાયમ નગર નગરથી પાછા વળી જવાનું,
પહોંચીને હર સફરથી પાછા વળી જવાનું.

અઘરું સદાય અઘરું પ્રત્યેક કદમ કપરું,
મન! પ્રેમની ડગરથી પાછા વળી જવાનું.

છે યાદ કોઈ જોતું'તું રાહ ઘેર કાયમ,
ને કોઈ પણ ખબરથી પાછા વળી જવાનું.

પથ્થર રિવાજના સૌ, છુંદાય રોજ ચહેરો,
તૂટેલ દિલ-જિગરથી પાછા વળી જવાનું.

અંતિમક્રિયા બીજાની ને જાતની અલગ છે,
સૌ પારકી કબરથી પાછા વળી જવાનું.

મનમાં થયા કરે છે 'મિસ્કીન' કેમ આવું?
જઈને નજીક, ઘરથી પાછા વળી જવાનું.

